

[Socialministeren.]

Så henviser nogle af ordførerne til, hvor yndigt det er med små boinstitutioner ude i boligmassen, og dertil vil jeg godt sige, at det skal man nu ikke tro er lykken.

Fru Ebba Strange henviste også til, at socialstyrelsens embedsmænd med flid rejste til udlandet og bl. a. til Sverige. Jeg vil godt sige, at inden denne debat rejste jeg også til Sverige for at se på institutionerne, og det var ikke lykke alt det, man så, når man besøgte åndssvage placeret i den almindelige boligmasse. Jeg så flere lejligheder, hvor der boede 6-7 stykker sammen, og langt de fleste af dem var rykket fra den ene lejlighed til den anden, fordi de ikke kunne enes. Det er måske vanskeligere for åndssvage med deres forskellige også psykiske handicap ved siden af åndssvagheden. Nogle af dem må vi jo også betegne som lidende af en vis form for sindssyge. Det er vanskeligt for dem, selv om de er nok så mobile, at bo i et almindeligt boligområde, og man skal altså ikke tro, at det bare er lykke.

Så vil jeg godt sige, at jeg kan ikke tage personalets bedømmelse — her tænker jeg på undervisningspersonalet ved Næstved-institutionen — alvorligt. De kritiserer en institution, der ikke er i fuld gang, en institution, hvor det fysiurgiske behandlingsafsnit ikke er gået i gang, fordi vi ikke har kunnet få fysioterapeuter ansat. Det er en urimelig form for kritik, og jeg mener — og deri er jeg meget enig med hr. Erhard Jakobsen — at nok skal man have lov at eksperimentere, men man skal ikke have lov til at ødelægge et område som åndssvageforsorgen ved disse ting.

Der blev stillet mig nogle enkelte spørgsmål. Fru Karen Thurøe Hansen spurgte, om vi ville bygge mindre institutioner i fremtiden. Det vil vi gøre, ligesom vi gør i dag, og det er en klar intention i åndssvageforsorgen.

Fru Inge Krogh spurgte, om forhandlingerne om overførsel til amterne var gået i gang, og det kan jeg svare bekræftende på. Vi udbygger også den eksterne for-
sorg særdeles meget, og den har været udbygget meget i de sidste 3-4 år.

Jeg kan slet ikke forstå hr. Bertel Haarders bemærkninger om, at nu kan åndssvageforsorgen bruge tomme institutioner, dem er der så mange af. Hvorfor skal de ånds-

svage altid tage til takke med aflagt tøj? Det må og skal være slut med dette. Vi skal nok reparere og ombygge de steder på Ebberrødgård, hvor det er nødvendigt. Det er måske nok hurtigere at reparere og ombygge, men det bliver sandelig også dårligere.

Det her er ikke nogen hastig løsning, vil jeg godt sige til hr. Poul Dam. Det er heller ikke noget prestigeprojekt. Vi har ikke planlagt Irlandsvej ud fra prestigehensyn. Må jeg ikke godt så indtrængende, som det er mig muligt, sige: lad os dog nu få bygget den institution i København til gavn for de åndssvage. Og så vil jeg godt bede om: lad være at kalde det hysteri, når vi skal til at gøre noget for de åndssvage.

Maisted (FP):

Jeg vil da godt sige til ministeren, at hvis Irlandsvej er den rigtige løsning, så går fremskridtspartiet også ind for Irlandsvej. Men vi har talt med professor Ole Nielsen og arkitekt Østergaard fra Århus, som i mange år har fremlagt nogle alternative løsninger, og vi er glade for, at vi kan få afprøvet under udvalgsarbejdet, om der ikke er nogen sandhed i det, de herrer siger og skriver.

Jørgen Junior (FP):

Jeg vil blot gøre det helt klart, at naturligvis er vi positivt indstillet, og problemerne skal løses. Der er ingen negativitet til stede hos os. Men det er dog realisme, når det fastslås, at der ikke er taget noget spædestik derude. Det er med andre ord et spørgsmål om vilje til at lave noget, der muligvis er bedre, og hvis det er således, at dette folketing skal opføre sig voksent, så må man ikke begynde og snakke om aflagt tøj o. lign., så må man se på rimelige forslag, hvis der er nogle sådanne, som kan forbedre de forhold, der nødvendigvis skal være gode for de åndssvage. Stædighed hjælper efter min opfattelse ikke, selv om den kommer fra socialministeren.

Ordføreren for forslagsstillerne (Poul Dam) (SF):

Jeg synes, at debatten her med al ønskelig tydelighed har vist, at der er meget lidt klarhed blandt de forskellige partier om, hvad der er formålet med denne institution, hvorledes den skal opbygges, og hvad de nærmere omstændigheder i øvrigt er. Der er